

Να λοιπόν που φτάσαμε αισίως στο προβλέψιμο και αναπόφευκτο: Η κυβέρνηση της Μαδρίτης καταργεί την αυτονομία της Καταλονίας, πράγμα που σημαίνει ότι την επαναφέρει στο καθεστώς που ίσχυε επί της δικτατορίας του φίλου, συμμάχου και συμπολεμιστή του Αδόλφου Χίτλερ, του πραξικοπηματία στρατηγού Φράνκο! Έτσι, η Καταλονία δεν θα έχει πια ούτε δημοκρατικά εκλεγμένη δική της κυβέρνηση, ούτε δικά της όργανα διακυβέρνησης, αλλά θα διαχειρίζονται τις υποθέσεις της -και τη ζωή των πολιτών της- τα μακρινά υπουργεία της Μαδρίτης και οι διάφοροι καταλανοί “εκπρόσωποι” τους σε ρόλο σύγχρονων... γκαουλάιτερ...

Γνωρίζουμε προκαταβολικά τον αντίλογο καθώς μας βομβαρδίζουν με αυτόν εδώ και εβδομάδες, τα καλά μας ΜΜΕ και οι ποικίλοι “αναλυτές” τους: Μα, θα πουν, όλα αυτά που κάνει η κυβέρνηση της Μαδρίτης είναι απολύτως “συνταγματικά” και “νόμιμα”. Συμφωνούμε απόλυτα. **Είναι τόσο νόμιμα και τόσο συνταγματικά όσο ήταν και η άνοδος του Χίτλερ και του Μουσολίνι στην εξουσία!** Ή ακόμα η πρόσφατη εγκατάσταση του Τραμπ στην προεδρία των ΗΠΑ. Ή επίσης ο πολύ πιο γνωστός σε εμάς, “νόμιμος” ζουρλομανδύας των Μνημονίων που “νόμιμα” φόρεσαν στη χώρα μας. Αλίμονο, η νομιμότητα είναι κάτι πολύ σχετικό ειδικά όταν αυτή αλλάζει ανάλογα με τις ανάγκες των υπερμάχων της, που εξάλλου -πρώτοι αυτοί- δεν έχουν κανένα συνειδησιακό πρόβλημα να την παραβιάσουν άνετα και ωραία όταν τους συμφέρει.

Δυστυχώς, η συζήτηση με τους φίλους και υποστηρικτές του κ. Ραχόι δεν έχει και πολύ νόημα και δεν μπορεί να καταλήξει πουθενά καθώς όλοι αυτοί κάνουν απλώς τη δουλειά τους και βρίσκονται σε διατεταγμένη υπηρεσία. Αντίθετα όμως, εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι έχει νόημα η συζήτηση με τους κάθε λογής “αριστερούς” που υιοθετούν τα ίδια “επιχειρήματα” για να ταχθούν ενάντια στην ανεξαρτησία της Καταλονίας. Ο λόγος αυτής της επιμονής μας είναι απλός: Νομίζουμε ότι **είναι σήμερα ζωτικής σημασίας, και για τους Καταλανούς αλλά και για εμάς τους ίδιους, η δημιουργία του ευρύτερου δυνατού ενωτικού κινήματος έμπρακτης αλληλεγγύης στον (πάντα τραγικά μόνο) καταλανικό λαό!** Κατά συνέπεια, συζητάμε θέλοντας να πείσουμε επειδή κανείς δεν περισσεύει από αυτή τη κινητοποίηση και μάχη μακράς διάρκειας και ιστορικής σημασίας...

Μας λένε λοιπόν συστηματικά ότι το δημοψήφισμα της 1ης Οκτωβρίου και το αποτέλεσμα του (90% υπέρ του Ναι στην καταλανική ανεξαρτησία) δεν ήταν “νόμιμο” και για αυτό αντιπροτείνουν ένα “νόμιμο” και “από κοινού συμφωνημένο (pactado)”. Συγγνώμη, αλλά αυτή η (αντι)πρότασή τους είναι απλώς εξωπραγματική. Δημοψήφισμα “συμφωνημένο” με ποιον; Προφανώς, με την κυβέρνηση της Μαδρίτης και την πλειοψηφία του Κοινοβουλίου της Μαδρίτης. Όμως, αυτές δεν είναι αφηρημένες έννοιες, έχουν ένα όνομα. Λέγονται κυβέρνηση Ραχόι και κοινοβουλευτική πλειοψηφία του Λαϊκού κόμματος (PP) του Ραχόι

και των -εξίσου ή ίσως ακόμα σκληρότερων- συμμάχων του- Σοσιαλδημοκρατών του Πέδρο Σάντσεζ (PSOE) και ακραιφνών νεοφιλελεύθερων Ciudadanos. Όλοι δαύτοι είναι -και το αποδεικνύουν καθημερινά έμπρακτα- ορκισμένοι εχθροί και λυσσασμένοι πολέμιοι του δικαιώματος των Καταλανών στην αυτοδιάθεση και οποιαδήποτε επίκληση της δυνατότητας να ...συμφωνήσουν να διεξαχθεί ένα τέτοιο δημοσκήφισμα αποτελεί είτε όνειρο θερινής νύκτας, είτε κακόγουστο καλαμπούρι, είτε απλό προσχηματικό ελιγμό για να καλυφθεί η ουσιαστική επαίσχυντη υποστήριξη της πολιτικής του Ραχόι.

Μα, λέει ο **Πάμπλο Ιγκλέσιας**, καλούμε τους Καταλανούς ανεξαρτηστές να ξεχάσουν την ανεξαρτησία τους και να συμπράξουν με εμάς στην προσπάθειά μας να ανατρέψουμε τον Ραχόι και κατά συνέπεια, να αλλάξουμε κυβέρνηση και κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Αυτό το επιχείρημα θα είχε μια αξία αν είχε στοιχειωδώς στέρεες και ρεαλιστικές βάσεις. Όμως, ο κ. Ιγκλέσιας δεν βλέπει παρά μια δυνατότητα να εκδιωχθεί ο Ραχόι και το κόμμα του από την εξουσία: Να συμφωνήσει και να συμμαχήσει μαζί του ο Πέδρο Σάντσεζ και οι σοσιαλδημοκράτες του. Ωστόσο, οι προσπάθειές του να πείσει τον Σάντσεζ αποδείχτηκαν πάντα μάταιες ακριβώς επειδή ο Σάντσεζ δηλώνει καθημερινά την υποστήριξή του στη καταλανική πολιτική του Ραχόι, φτάνοντας μάλιστα να τον παροτρύνει να λάβει ακόμα πιο σκληρά μέτρα! Εξάλλου, ο Σάντσεζ δεν πρωτοτυπεί. Όλοι οι προκάτοχοί του στην ηγεσία του PSOE, είτε από κυβερνητικές θέσεις, είτε ως αξιωματική αντιπολίτευση διακρίθηκαν ανέκαθεν για την σκληρότατη στάση τους απέναντι στην καταλανική αυτοδιάθεση, ξεπερνώντας μάλιστα συχνά το Λαϊκό κόμμα -π.χ. επί πρωθυπουργίας Φελίπε Γκονσάλες- σε κατασταλτικό μένος. Άρα για ποιο “συμφωνημένο” και “νόμιμο” δημοψήφισμα μιλάει ο κ. Ιγκλέσιας αλλά και ο κ. Γκαρθόν της Ενωμένης Αριστεράς και η Κα Κολάου, όταν όχι μόνο το σημερινό (αλλά και χτεσινό και παντοτινό) Ισπανικό Κράτος δεν χαρίστηκε ποτέ στον καταλανικό λαό, αλλά και **πουθενά και ποτέ καμιά εθνική ανεξαρτησία δεν προσφέρθηκε γενναιόδωρα από τους κατακτητές στους κατακτημένους;...**

Οι ίδιοι μας λένε επίσης ότι το δημοψήφισμα της 1ης Οκτωβρίου δεν είναι αρκετό για να στηρίξει μια κήρυξη ανεξαρτησίας επειδή η συμμετοχή σε αυτό ήταν μόνο 43%. Σαθρό και εντελώς υποκριτικό το παραπάνω “επιχείρημά” τους. Πέρα από το γεγονός ότι εξίσου σημαντικά δημοψηφίσματα όπως π.χ. εκείνα για το ευρωσύνταγμα, κρίθηκαν αρμοδίως ισχυρά και αψεγάδιαστα, όταν φυσικά το αποτέλεσμά τους ήταν βολικό στους κυβερνώντες, παρόλο που η συμμετοχή σε αυτά ήταν μικρότερη του 43% (!), οι εκφράζοντες τέτοιου είδους ενδοιασμούς ξεχνούν να λάβουν υπόψη τους κάτι που είδε όλος ο κόσμος: τη φοβερή βία και τρομοκρατία που άσκησε η κυβέρνηση Ραχόι και οι πραιτωριανοί της πάνω στους Καταλανούς ψηφοφόρους. Στ’αλήθεια, σε ποια άλλη χώρα όχι μόνο θα ψήφιζε το 43% των ψηφοφόρων, αλλά και θα υπερασπιζόταν με νύχια και με δόντια τα εκλογικά τμήματα και τις κάλπες απέναντι στις ορδές των βάρβαρων μπάτσων του Ραχόι που έστειλαν στα νοσοκομεία 900 Καταλανούς πολίτες μόνο και μόνο επειδή ήθελαν να ψηφίσουν;

Αντί λοιπόν να εκφράζουν τους ενδοιασμούς τους για τη μικρή τάχα συμμετοχή (στ’αλήθεια, πόσοι ψηφίζουν πια στις βουλευτικές εκλογές στις περισσότερες από τις ευρωπαϊκές μας χώρες;), θα ήταν πολύ πιο λογικό οι καλοί επικριτές μας να δώσουν τα εύσημα και να εγκωμιάσουν αυτό το γενναίο καταλανικό λαό που έδωσε και δίνει μαθήματα δημοκρατίας σε όλους και όλες μας στην Ευρώπη και στο κόσμο! Αντί να του πουν και μπράβο, δηλώνουν όμως υποκριτικά τις “αμφιβολίες” τους για την εγκυρότητα του αποτελέσματος, ξεχνώντας ταυτόχρονα ότι σε πάνω από 200 εκλογικά τμήματα είτε δεν μπόρεσε να γίνει ψηφοφορία επειδή τα έσπασαν οι άνοπλοι αστυνομικοί της Μαδρίτης, είτε οι κάλπες απήχθησαν με τη βία από τους ίδιους αυτούς βάρβαρους -και γνωστούς για την προσήλωσή τους στις φασιστικές παραδόσεις- αστυνομικούς. Συμπέρασμα: Τι να πει κανείς πέρα από το...Ουαί υμίν γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριταί!

Και όμως, αν πραγματικά νοιάζονταν για τη δημοκρατία και για τα δίκαια των “από κάτω”, μια και μόνο ματιά στα τεκταινόμενα των ημερών θα αρκούσε στους ποικίλους “μεμψιμοιρούντες” για να προσανατολιστούν διαπιστώνοντας αυτό που βγάζει πια μάτια: Ότι ο καταλανικός λαός και η αυτοδιάθεσή του έχει να πολεμήσει μια πρωτοφανή Ιερά Συμμαχία της ντόπιας (καταλανικής και

ισπανικής) νεοφιλελεύθερης αντίδρασης που καθοδηγείται από το καταλανικό, ισπανικό και διεθνές μεγάλο κεφάλαιο! Μια σύγχρονη Ιερά Συμμαχία καπιταλιστών που θέλει να επιβάλει οικονομική ασφυξία στους “ατίθασους” Καταλανούς (ξεπερνούν πια τις 900 οι επιχειρήσεις και τράπεζες που εγκαταλείπουν την Καταλονία!), ενώ ταυτόχρονα οι διάφοροι Μέρκελ, Μακρόν και Γιούνκερ υπόσχονται δημόσια να απομονώσουν σαν να ήταν “λεπρή” την εξεγερμένη Καταλονία επειδή θα μπορούσε να αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση στη ρημαγμένη Ευρώπης τους...

Ας κάνουμε λοιπόν επιτέλους και εμείς ό,τι κάνουν οι απανταχού γης δήμοί μας που, με το φοβερό τους ταξικό ένστικτο, έχουν ενώσει τις δυνάμεις τους επειδή έχουν προ πολλού συνειδητοποιήσει ότι **μια ανεξάρτητη Καταλανική Δημοκρατία των κινητοποιημένων πολιτών της θα είναι μαχαιριά στη καρδιά της νεοφιλελεύθερης και αντιδραστικής Ευρώπης τους**. Ας τους μιμηθούμε και ας σπεύσουμε να στηρίξουμε ενεργά τον δοκιμαζόμενο αλλά ηρωικά αντιστεκόμενο λαό της Καταλονίας και την “Καταλανική Δημοκρατία” του. Αρχίζοντας με τη συμμετοχή μας στη συγκέντρωση που θα γίνει στις 3 το απόγευμα του Σαββάτου στο Σύνταγμα και θα συνεχίσει με πορεία στην Ισπανική Πρεσβεία, την ώρα ακριβώς που στη Βουλή της Μαδρίτης θα ψηφίζεται το διαβόητο ελευθεροκτόνο άρθρο 155 αλλά και που θα κατακλύζονται οι πλατείες όλης της Καταλονίας από εκατομμύρια υπερασπιστές της ελευθερίας και της δημοκρατίας! Ποιός να τόλεγε ότι μετά από 80 χρόνια θα αντηχούσε και πάλι σε όλη την Καταλονία το μακρινό αλλά πάντα επίκαιρο **NO PASARAN!**

Πηγή: contra-xreos.gr